

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. M. LEDEBOER; THESAURIER: H. HISSINK;
REDACTEUREN: O. W. P. MOHR, J. D. BANTING, F. I. L. SCHÖNFELD, G. L. BLOKHUIS, A. A. VAN AMMERS
VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H.D.S.C. f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: W. D. MEINEMA - DRUKKER-UITGEVER - HIPPOLYTUSBUURT 6 - DELFT.
5e JAARGANG — VRIJDAG 26 APRIL 1929 — 10 BLZ. No. 26

LEZING VAN MR. M. NIJHOFF VOOR „VRIJE STUDIE”.
Poëzie en werktuig.

De lezing van den Heer Nijhoff bestond uit twee gedeelten: voor de pauze een inleiding, geïllustreerd met Leopold's Cheops, na de pauze voorlezing uit eigen werd. De prachtige inleiding, die ik om haar klare en frissche soberheid en uitmuntende stijl hier wel in zijn geheel wenschte over te schrijven, roerde het probleem aan, dat in Delft, mede door D. 16 M. M., zekere populariteit geniet. (Ik geloof, dat dit er het juiste woord voor is). Poëzie en werktuig, kunst en werktuig, mensch en werktuig, de samenhang is onmiskenbaar. En daarom ook was deze lezing zoo belangrijk, omdat de heer Nijhoff een meening verkondigde, die per slot diametriaal tegengesteld was aan de idee van ons lustrumspel. De heer Nijhoff erkent de tegenstrijdigheid in zijn titel, hij erkent de kloof, die tusschen hem, den dichter en ons, a.s. technici nu reeds bestaat. Maar hij komt tot de conclusie, dat deze kloof te overbruggen is door een compromis, omdat de steeds verder wijkende lijnen onzer levens de gemeenschappelijke basis der primitieve menselijkheid bezitten, omdat wij allen kinderen geweest zijn en nog zijn, in onze beste oogenblikken vooral. En, hoezeer ook ons lustrumspel het tegendeel constateerde, wij zouden deze meening graag deelen. Wij zouden niets liever willen, dan dat de machine ons een zeker bewustzijn, geluk gaf, dat ons onszelver scherper deed gevoelen, dan reeds zou het werktuig middel zijn, de mensch doel. Wij ook zouden God op onze bloote knieën danken, als Hij ons naar Zijn beeld, als scheppers, geschapen had, als inderdaad, gelijk de heer Nijhoff zegt, het begrip massa-mensch slechts een pessimistisch spooksel is van een abstraheerend brein. Maar wij gelooven het niet. Wij staan reeds te dicht bij de praktijk des levens, uit de enkele bladzijden van het harde levensboek hebben wij reeds te veel geleerd, dan dat wij het door ons verbeelde probleem met zulk een overtuigd optimisme als niet-bestaand terzijde kunnen leggen. Wij weten te veel. Wij hebben gezien hoe menschen, die bij ons in Delft met groote belangstelling voor al wat het leven aan hogere geneugten biedt, openstonden, het als ingenieurs, na eenige jaren reeds, als vanzelfsprekend beschouwden, zoo goed als nimmer meer een boek gelezen, een concert gehoord, een toneelstuk gezien te hebben. Wij weten, dat deze menschen met lichaam en ziel door de machine zijn opgeslokt. Wij hebben arbeiders gesproken, bij wie van individualiteit, die volgens den heer Nijhoff onverwoestbaar is, geen sprake meer kon zijn, wier ziel, die geluk is, als het ware door meedoogenlooze zuigerstooten uit hun lichaam gestompt is. Wij hebben niet in een bui van baloorige neerslachtigheid ons met Franken's spel vereenigd, maar wij beseften, dat wij ons nu nog van de terreur der machine rekenschap konden geven. Nu nog, want later niet meer. Als wij dit later nog zouden inzien, als de huidige ingenieurs, de huidige bedrijfsleiders het zouden doen, dan was er reeds veel,

zoo niet alles, gewonnen, maar zij weten het niet, zij voelen het niet. Geen bedrijfsleider, het volkomen ontberen van geestelijk voedsel naast zijn werk erkennend, zal dit als een gemis bekennen, er is niet slechts geen tijd voor, er is ook geen behoefte aan. Wij, die nu reeds, maar goddank in mindere mate, de tegenstrijdigheid van studie en hogere liefhebberij, als benauwend voelen, wij, die liefst uitrusten met Oppenheim, Annie van Ees of een Amerikaanse film, wij kunnen nog net, in een enkel, maar blijvend, helder oogenblik pour ainsi dire, beseffen, dat dit inderdaad een gemis is, niet voor nu, maar voor altijd. Wij, die na het lezen van een Dostojewski, een Zola, het doet er niet toe wie, na het zien van een Russische film, na het hooren van een concert, tot het verhelderend bewustzijn van helaas al te weinig te voorschijn geroepen hogere gevoelens in ons kunnen komen, wij zullen ons niet dan na harden strijd, misschien, hopelijk zelfs nooit, overgeven bij het hands-up, dat de machine ons bij het afstuderen zal toeroepen. En dat was het, wat wij in ons spel te zeggen hadden, terwijl wij het nooit als een fout mochten beschouwen, dat er feitelijk geen oplossing was: voor mijn gevoel ligt het begin der oplossing reeds in het besef, dat zuigerstangen, kruiskop en wartelmoer in het heden de mensch van zijn plaats, die hij niet mag en kan verlaten, verdringen.

Bedroevend zou het ongeloof in ons tijdsbeeld van de zijde der vermechaniseerde menschen zelve zijn, gelukkig is het, dat er onder de andere menschen zijn, die, als de heer Nijhoff, onze overtuiging neerslachtig pessimistisch vinden. Want dit bewijst voor mij, dat de mechanisatie-ziekte toch slechts onder een begrensd aantal menschen woekert, en dat er nog menschen zijn, in wie haar bacillen nimmer zullen ontkiemen. Ontstellend is slechts, dat de oorlog, het ergste wapen, dat het werktuig momenteel bezit, en daarom ook als, zij het aesthetisch mislukte, climax in ons spel benut, nog steeds door andere „buitenstaanders", ook dichters, als aardige ontspanning, als leuke afwisseling op de eentonigheid des levens wordt beschouwd; een dergelijk soort gevaarlijk-belachelijke en diletantische heroiek is nimmer genoeg te bestrijden.

De lezing van den heer Nijhoff, die aanleiding was voor deze opmerkingen, die onwillekeurig uit mijn pen vloeiden, bevatte nog veel meer belangwekkends dan de, in enkele fragmenten te voorschijn komende gedachten over het probleem Mensch-Machine, dat immers niet als onderwerp was gekozen. Merkwaardig was vooral de theorie, die de lezer ontwikkelde tegenover het vaak verkonde standpunt, als zou de poëzie, wil zij in dezen tijd blijven, ook de technische vindingen, in verband dan met de schoonheid der natuur, moeten bezingen. Het antwoord van den heer Nijhoff hierop was, dat de poëzie steeds eeuwen ten achter is en zal zijn. Zij heeft dezen tijd noodig, om vanuit het onderbewustzijn op het papier te kristalleeren. Wat de moderne poëzie wel zal doen? Zij zal het gelukkig-makend scheppingsbewustzijn voor ons belijden, zij zal, evenals de techniek, naar het nieuwe, onbeproeft zoeken, maar voor de poëzie is het nieuwe het oer-oude, de in de taal overgeleverde oorspronkelijke en allereerste menschenlijke verbeelding.

Eén fragment uit deze lezing, dat raak en treffend is, zal ik in zijn geheel citeeren, het is dat, waar de lezer de tegenstelling tusschen technicus en dichter, met een ietsje ironie, in een voorbeeld uit de praktijk om het zoo te noemen, weergeeft en waar hij de bovengenoemde theorie toelicht: „En dan komen we elkaar voor

een wandeling afhalen en we gaan verheugd samen de eeuwige tuin in, die de natuur heet. 'Gij toont mij, hoe prachtig gij den muur hebt gebouwd en ik zie, dat er al klimop tegen groeit. Gij toont mij de doelmatigheid van een gegolfd ijzeren schuurdak, en ik zie dat vogels daar in de golven een nestje maken. Gij prijst de rookloosheid van een voorbijsnellende elektrische trein en ik hoor, als hij voorbij is, de leeuwerik luider zingen dan ooit. Zelfs de benzinepomp, ga ik na Uw uiteenzetting vinden, behoort langzamerhand tot het typische aspect van een dorpsstraat. En zoo loopen we verder, en het is voor ons beide vakantie.

Maar als ge dan thuis bent en tegen me zegt: Kijk, dit vakantiegevoel, dat is nu juist wat ik van een dichter verg. Een verfrissende geestelijke sport. Ga nu eens zitten en schrijf een gedicht, waarin die muur, het ijzeren dak, de elektrische trein en de benzinepomp voorkomen, maar maak het zoo overbloeid en doordrongen van natuurgewaarwordingen en beelden, zoodat wij weer beseffen, dat de techniek in harmonie kan zijn met deze aarde, die wij beide als onze oorsprong beschouwen en liefhebben — dan moet ik waarschijnlijk antwoorden: kom over twee of drie eeuwen dan maar terug en maak vooral in al dien tijd niets nieuws —. En dan vertel ik U, dat Homerus eerst het smeden van de wapenrusting van Achilles heeft bezongen, toen de snelvoetige al tweehonderd jaar dood was en er geen God meer op den Olympus vertoefde, dat Alexander de Grootte gestampvoet heeft om een episch dichter die zijn heldendaden zou vereeuwigen en dat hij heeft moeten wachten tot de Middeleeuwen, eer hij in ridderromans verheerlijkt werd; — dat de trein voor het eerst door Robert Browning in een gedicht is genoemd, en dat onze fiets, die zulk een integreerend deel van ons landschapsgenot vormt, voor het eerst in de Mei van Gorter, en dan nog slechts in een gedurfde metaphoor met zijn fonkelende wielen verschijnt. Dat de groote sacramentshymnen van Thomas van Aquino meer dan 700 jaar na het Concilie van Nicaea zijn vervaardigd. Dat dichters, als ge wilt, dus uitermate langzame en achterlijke mensen zijn, die het nu eenmaal niet kunnen helpen, dat zij slechts gewagen kunnen van hetgeen uit hun onderbewustheid opgroeit, zoodat zij eenvoudig moeten wachten tot alle mogelijke nieuwe verschijnselen, waarmee ge hen overstelpt, daarin zijn verzonken en werktuiglijk weder opgestegen, wat uiterst tijdroevend is. Zoodat, als gij persé den modernen tijd, niet in den vorm van een voltooid gedicht, maar in die van een kreet wilt onder woorden brengen, gij U moet behelpen met de advertentiegeluiden, gelijk de luidsprekers tijdens Uw jongste lustrumspel hebben laten hooren."

Het prachtige Cheops van J. H. Leopold, dat na deze inleiding werd voorgelezen is het meest technische gedicht dat onze literatuur kent. Hierin vindt men, naast de sublieme beschrijving der pyramide, het gelukkigmakend scheppingsbewustzijn terug.

Na de pauze las de heer Nijhoff eigen werk voor, en ik kreeg de impressie, dat over het kleine aantal aanwezigen, een wonderlijke sfeer van meevoelen hing. (Hoe komt men toch aan de absurde algemeenheid dat men schrijvers nooit eigen werk moet hooren voorlezen?) Na de schets „De pen op papier", charmant-luchtig, met een diepen onderbouw, eenige gedichten uit de wonderlijk-mooie bundel Vormen. Als vaak hadden de bioscoopgaande wegblijvers bij deze uitstekende lezing, ongelijk.

A. F. d. B.

D. S. M. G. APOLLO.

Het Bestuur stelt de volgende kandidaten:

N. P. Kapteyn,	President.
J. W. G. Sloet van Marxveld,	Secretaris.
M. H. W. Moorrees,	Thesaurier.
E. A. Plate,	Bibliothecaris.
E. W. Vreedenberg,	Vice-Secretaris.

Walther Ruttmann. Een reprise van de absolute films op. 2, 3, 4. Voor sommigen ook nu nog een vermoeiend schouwspel van

Het kost de *Vox* soms moeite buiten de sfeer van „mededeelingen en verslagen" te komen. Ook dit keer is een beschouwing over de diverse almanakken eigenlijk de eenige voor ons genietbare kost. In een inleiding meent de schrijver, dat zijn „vluchtig oordeel" waarde heeft als tegenwicht tegen de diepzinnige analyses, die de bladen aan hun eigen almanakken wijden. Onze almanak wordt — zij het met eenige reserve — geprezen, ook omdat hij „laat zien niet wat enkelen, maar wat zeer velen vermogen". Verder treffen we een getrouw verslag aan van het XIVe Groot-Nederlandsche studentencongres.

In *P. C.* is een der redactieleden van gedachten veranderd en doet daarvan kond. Verschillende feitelijkheden omtrent onderdrukte minderheden brachten hem tot denken en daarmede nader tot de Dietsche gedachte. In een ander stuk over de Vlaamsche beweging krijgen we nog enkele afgrijselijke staaltjes van de onderdrukking te slikken. Ten slotte eenige verwarde phrasen van Hk. Br. over het geweten en hoe het doel de middelen toch kan heiligen. H. W. M. filosofeert een beetje. Daarnaast nog enkele zeer locale bijdragen.

Het aangename en frissche uiterlijk van de *Virtus* is dikwijls in overeenstemming met den inhoud. Het nummer begint met een verhaal van veel te cerebrale humor om 6 kolommen lang te kunnen boeien; van een genre overigens dat niet gauw verveelt. Verder een voortreffelijke beschouwing naar aanleiding van „Im Westen nichts Neues", en iets over de bezwaren tegen de opbouw van het stadhuis. Pagnol's Monsieur Topaze wordt weinig bewonderd.

Teruggevoerd naar stille oude kerkjes, naar liefde en oneindigheid, de droefheid bij het graf van de onbekende soldaat worden we door de *Clercke* in haar literaire nummer. Het begint met een doodgeschoten „allm koollijntje", daarop enkele verzen o. a. van J. Elema, die wij niet erg kunnen apprecieeren. Ook het gemengde nieuws kan mij maar matig bekoren. Een bespreking van Cinema Militans bepaalt zich tot het geven van aanhalingen, maar belooft de volgende week enkele eigen denkbelden te zullen ontwikkelen.

zinloos wisselende beelden, voor velen echter (dezen tweeden keer?) een openbaring en een onmiddellijk en ongecompliceerd genot. Het is weldadig het beweeg van zwarte en witte kwabben in op. 2 als organisch exact te kunnen ondervinden en genoeg te scheppen in daarop de feilloos kloppende riposte van harde punten uit den hoek. Evenzoo was op. 3 en het slot van op. 4 zonder meer boeiend: de razende finale van elkaar doorkruisende, in steeds krankzinniger snelheden opvoerende door een levende kracht gestuwde strakke strepen, een strijd, een opbieden dat met beklemmende snelheid leiden moet tot een catastrofe en in zijn hoogste spanning wordt opgenomen in een roze kleur, van andere orde als het ware.

Hoewel het absurd is te trachten deze films te doen „begrijpen" (wat al een heel gebrekkig idioom is voor het min of meer passief genieten wat deze kunst ons kan geven) door den indruk van brokstukken ervan onder woorden te brengen, schijnt het noodzakelijk in 't belang van leden die ten onrechte probeeren hen op een verstandelijker basis te benaderen dan die van simpel toekijken en laten meeslepen, zoo het kan door de prettige vaart der vanzelfsprekende juistheid der opvolging van bewegingen waarvan Ruttmann het geheim bezit.

Het was paedagogisch van groote waarde, dat dit werk hier ten tweeden male werd vertoond. Tevens vormde het een uitmuntende inleiding tot *Berlin*, Symphonie einer Grossstadt.

Het leven van de stad, gebouwd uit talloze bekende elementen, met de terugkeerende motieven van een tram — een trein —, doordacht tot in de kleinste onderdeelen, gebonden en bijeengehouden en tot film gemaakt door een boeienden, pulseerenden gang. Inderdaad een Symphonie. (En alle overeenkomst met „Rien que les Heures" missend). Hier zien we welk profijt Ruttmann ook nog getrokken heeft van zijn studie, zijn ervaring met de absolute film, die zijn bestaan en zijn toonbaarheid te danken heeft aan het eenige wat hem het leven geven kan, wat met een vertrappt woord rythme heet. Een woord dat dringend rust behoeft.

De beste gedeelten uit dit werk in de herinnering terugroepen, zou zijn de heele film terugzien in gedachten en zeker de twee eerste deelen. De doode straat met het schuifelend papiervod langs 't trottoir — de stad die opengaat — mausarde ramen, deuren, jalousieën, fabriekspoorten. Hoe meesterlijk de stemming ook van den namiddag, de dag wordt stoffig, de stad beweegt haar trams, rolt de automobielen en maalt de menschen door dat alles heen die allen minuscule onderdeelen zijn en zonder dat zij weten wat belachelijk, als ze met eigen klein belang de straten eigenzinnig

oversteken. Een werk dat proselieten maken zal voor de goede zaak van de film.

Abel Gance, Napoleon.

Een deel van het heldenepos dat Gance maakte, die zich hier een goed Bonapartist, Historicus en Physionomist toont veeleer dan „cinéast" kregen wij te zien een deel dat stellig ook de beste stukken van dit werk bevat. Tot film wordt deze platenatlas ten gebuike bij de vaderlandsche geschiedenis echter ook hier slechts af en toe. Bijvoorbeeld in het vuur van het sneeuwgevecht, eenige heel opwindende oogenblikken met korte flitsen van het strakke kindergezicht van Napoleon dwars door den knap geknipten strijd, één beeldje lang, en ook deze episode wordt vermoeiend en slepend door een slap herhalen van de motieven. Wat ons in deze film kan boeien dat is dan ook hoofdzakelijk het verhaal; de omstandigheid (rijklijk uitgebuit, tot vervelens toe soms „het is Pichegru die het je zegt") dat wat wij zien historisch is; het dankbare materiaal dat Gance onder handen heeft genomen. Al te dankbaar en niet altijd even kiesch behandeld. Denk bv. aan het stuitende tafereel van den kleinen Bonaparte op het oude kanon met den adelaar die zijn meester heeft gevonden. Zeer verdienstelijk zijn over het algemeen de typen — de dikke priester, die iedere situatie opvult en beheerscht.

Alles bij elkaar een onschuldige en leerrijke tijdpassering. De ontzaglijke pretentie echter, het besef, dat een rusteloos opnemen, knippen, plakken en opnieuw knippen niet leidde tot een machtige compositie maar tot een heel behoorlijk maakwerk, waarvan de feilen niet op den voorgrond treden, doch inwendig het werk verteren, daarbij gevoegd het ondragelijk bewustzijn dat duizenden de bioscoop verlaten zullen met een gesticht gemoed, voldaan nu eens een heusche kunstfilm gegoûteerd te hebben dringt ons bij deze kennismaking een gevoel van wrevel op.

O.

BOEKBESPREKING

ALMANAK 1929.

De Drie dochters van Jan-Willem. Ook dit sprookje heeft, al is het dan wat weinig zeggend op zichzelf, voor den Almanak zijn eigen waarde. Het is n.l. een spontane en zuivere uiting van den naar romantiek zweemende geest, welke in de eerste jaren bij de meesten zoo sterk de overhand heeft. Het is een bekend verschijnsel, dat men in zijn eerste jaar zich vrijwel uitsluitend aangetrokken voelt om, met overvol gemoed vol vage onbestemdheden, week geworden in den zachten schemer van den jongen lenteavond, zoet-zachte zwijmelingen neer te schrijven en te verhalen van vreemde dingen en schemerende verten. Zeer velen zullen deze periode hebben doorgemaakt en vele zwoele avonden zwoegend voor het bureau hebben gezeten, trachtend de smartelijke overkroptheid van het gemoed uit te storten op het wreede-witte papier, dat meestal dan wel misnoegd naar de prullemand werd verwezen. Doch het is de verdienste van den schrijver, dat hij boven deze soort sentimentaliteit is uitgekomen en er in geslaagd is een gaaf en zeer vlot van stijl verloopend sprookje neer te schrijven. Hij heeft onmiskenbaar getoond aanleg te bezitten en de hoop is zeer gerechtvaardigd, dat hij voort zal gaan met zijne krachten aan den Almanak te wijden.

De gedichten van den heer P.

Alhoewel kennelijk navolgingen van Klabund, Van Schagen, Morgenstern, Heimann e. a. in Duitschland, is het buiten kijf, dat deze genoegelijke regeltjes, een onweerstaanbaar charmante indruk op ons maakten. Inderdaad zeer veel is er verder niet van te zeggen. Slechts twee gevallen zijn mogelijk: Men kan zeggen: Ik las ze met genoegen, óf: zij laten mij geheel onverschillig. Wij voor ons zeiden het eerste en gaven bovendien de voorkeur aan het o. i. tamelijk origineele Frieda, waarbij wij voegen, dat voor degenen, die den schrijver persoonlijk kennen, deze dichtregelen aanleiding geven tot grooter appreciatie, dan voor hen die dit genoegen niet te beurt viel.

J. P. Bz.

In de N. R. Ct. van Dinsdagavond troffen wij onder Ingezonden het volgende antwoord op den open brief aan Mr. van Baren aan:

STUDENTEN EN POLITIE.

Hooggeachte Hoofd-Redacteur.

De in Uw ochtendblad van Zaterdag j.l. uit het Studentenblad „de Spiegel" overgenomen klaagzang van enkele verbolgen studenten, zou de indruk kunnen wekken, dat de studenten in Delft geen aardigheid meer kunnen uithalen of zij raken slaags met de Politie.

De plaatselijke pers laat echter een heel ander geluid hooren en de publieke opinie is ook wel even anders.

Wanneer de studenten zich echter tegenover publiek en politie handelingen veroorloven welke met geestigheid niets meer gemeen hebben doch vrijwel door iedereen als ongepast worden aangemerkt, zou de Politie van ernstige plichtsverzaking zijn te beschuldigen, wanneer zij daartegen niet op waardige, tactvolle en flinke wijze optrad.

Hoogachtend,

De Commissaris van Politie
U. VAN DER ZEE.

Hierop werd aan de N. R. Ct. het volgende antwoord verzonden, opgenomen in het avondblad van Woensdag.

Delft, 23 April 1929.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

In Uw avondblad van Dinsdag komt de Heer U. van der Zee, Commissaris van Politie te Delft, op tegen de bezwaren die door ons, in een open brief aan den burgemeester van Delft tegen het optreden der politie hier ter plaatse zijn gemaakt.

Ten einde een verkeerde voorstelling van zaken te voorkomen, verzoeken wij U beleefd opname van het volgende.

De open brief in kwestie had slechts zijdelings betrekking op algemeene bezwaren tegen de politie, zooals de Heer van der Zee in zijn bovengenoemd schrijven wil weerleggen, daarentegen direct op twee zeer concrete gevallen van, in onze oogen, geheel verkeerd optreden van de Delftsche politie tegen studenten. Of dit optreden inderdaad verkeerd was, zal zeer duidelijk kunnen blijken bij de behandeling van de processen-verbaal die in beide gevallen tegen de betrokkenen zijn opgemaakt — waarvan deze tot op heden nog niets vernamen —, en bij de behandeling van de door een der mishandelde studenten bij den Officier van Justitie ingediende klacht tegen de politie; wij willen daarop hier dan ook niet vooruitloopen.

Waar echter de Heer van der Zee schrijft: „De plaatselijke pers laat een geheel ander geluid hooren", moeten wij uitdrukkelijk vermelden, dat ons van de zijde dezer plaatselijke pers zelve werd medegedeeld, dat alle commentaar op den open brief door den Commissaris werd ingegeven.

Mogen wij verder uit bovengenoemd schrijven citeren: „Wanneer de studenten zich echter tegenover publiek en politie handelingen veroorloven welke met geestigheid niets meer gemeen hebben, . . . , dan zou de politie van ernstige plichtsverzaking zijn te beschuldigen, wanneer zij daartegen niet op waardige, tactvolle en flinke wijze optrad", dan laten wij in het midden, in hoeverre het al of niet geestig karakter van een overtreding bepalend kan zijn voor de houding der politie, maar spreken, met betrekking tot bedoelde concrete gevallen als onze meening uit, dat het in het openbaar hoonen van studenten door politie nooit waardig genoemd kan worden, dat overbodige handtastelijkheden tegen personen die zich niet verzetten niet tactvol kan heeten, en dat het gewapend optreden tegen ongewapenden, ook al mag dit in enkele gevallen noodzakelijk zijn, nooit flink is.

U, Mijnheer de Hoofdredacteur, beleefd dankend voor de plaatsruimte,

Hoogachtend,

J. F. DEENIK.
J. M. LEDEBOER.
W. VAN DER LEE.

MANEGE VAN DER VELDE
SCHEVENINGEN

DUINSTRAAT 6-8
TELEFOON 50016
RIJ-ONDERRICHT
HANDEL IN LUXE PAARDEN
PENSIONSTALLING

DRUKKERIJ MEINEMA
STAAT STEEDS
VOOR U GEREED

Let's goods spreekt voor zich zelf, behoeft geen aanbeveling!

N.V. HEES & Co DELFT.
FABR. VAN MUZIEKINSTRUMENTEN

PIET OSENDARP
CHOORSTRAAT 20
TELEFOON 653

Speciaal adres voor
LUNCHTONG
KOOKTONG
FILETS VAN TONG
TARBOT
KABELJAUW
SCHOL EN
SCHELVISCH

Groote sorteering in
Fransche- en Noorsche
HORS D'OEUVRE
ARTIKELEN

Beleefd aanbevelend.

Garage de Phoenix.
CLUBGARAGE
D.S.M.
NAAST DE SOCIETEIT
Vertegenwoordiger

Harley Davidson
Motorrijwielen
Uit voorraad leverbaar.

AANBEVELEND
W. ROUKEMA,
PHOENIXSTR. 28 - TEL. 372

Ongetwijfeld koopt U het beste bij
W. G. V. D. HAM
Oosteinde 165 - Tel. 885
Fred. Hendrikstraat 9 -:- Oude Delft 111, Tel. 157

Wij leveren U het beste van het beste tegen concurrerende prijzen.

Groote omzet — Garandeerd steeds verse waar.
Speciaal adres voor Anton Hunink's Geldersche Rookworst à 75 ct. p. pond.

De fijnste Melange met 15 % natuurboter slechts 65 ct. per pond.

Depot Hero Conserven — Verkade's Artikelen.
Wijnen van Kempinsky & Co. - Vleesch- en vischconserven.
Bestellingen worden aan huis bezorgd.

LEDERWAREN
REISARTIKELEN
SPORTARTIKELEN

JAN MALTHA
OUDE LANGENDIJK 22
TELEFOON 674

REPARATIE
INRICHTING
FABRIEK VAN
LEDERWAREN

Bezoekt allen het Paleis
„RONDEEL“
HOOGSTRAAT 290 a
ROTTERDAM

Café Restaurant met vergunning en muziek
Prima Consumptie en eetwaren

2 Prima Biljards
2e Klas prijzen
N. J. LINGMONT

COENDERSTRAAT 49

WITTE

CORPS FOTOGRAAF
TELEFOON 240

Wat verhoogt de gezelligheid aan koffietafel of lunch?

?

Bel op 1168
Model Rund- Kalfs- en Varkensslagerij
G. F. A. ROMEYN
Rotterd. weg 6
SPECIALITEIT IN
FIJNE VLEESCHWAREN

HEERENKAPPER
SPOORSINGEL 31

Speciaal adres voor
SCHEREN EN HAARSNIJDEN

Scheren . . . 15 ct
Haarsnijden. . . 40 „
Frictions. . . 25 „

AANBEVELEND
F. J. VAN GALEN

„HERMETA“
NIEUWSTRAAT 7

IN

Fijne Dameskousen
Elegante Heerensokken
Moderne Slobkousen
Prima Handschoenen
Fijne Dames-
Ondergoederen

A. G. VEER-VERSTEEG

ALLES

wat U nodig hebt om Uw kamers

GEZELLIG
te maken, vindt U in ruime sorteering bij

J. A. C. van LOON
Vrouwjuffenland 5-7-9
TELEFOON 657

Hofleverancier

N.V. Stoomblekerij en Chemische Wasscherij

„Ozon“, Voorburg
Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

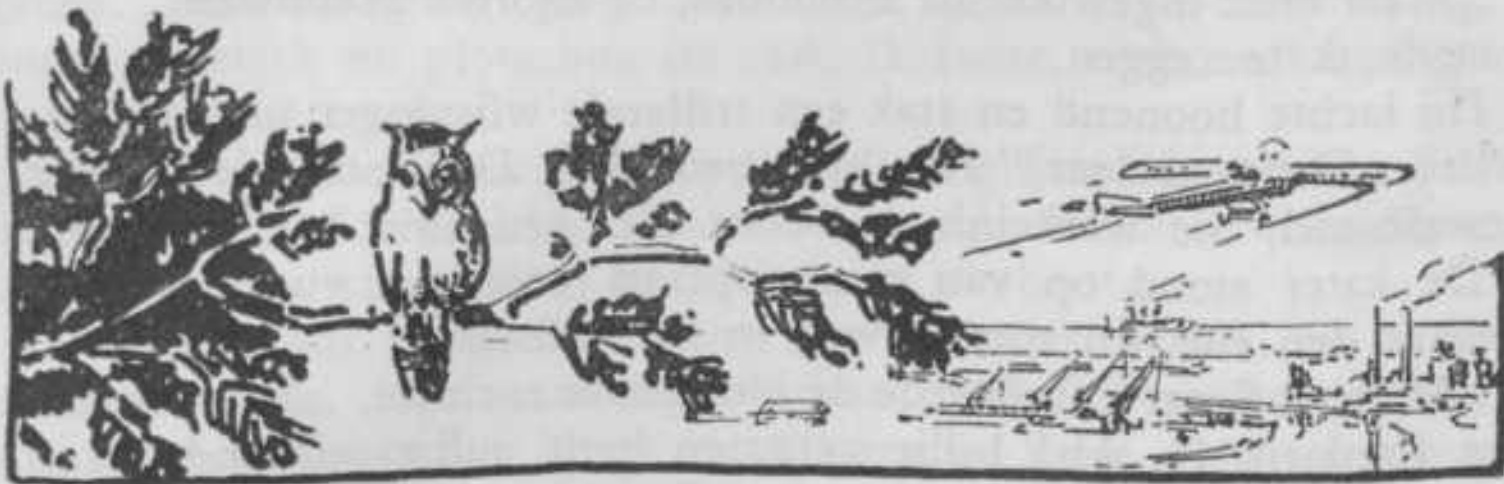
Wasscherij van alle soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij
Volledig tarief op aanvraag verkrijgbaar.

DRUKKERIJ W.D.M. MEINEMA

HIPPOLYTUSBUURT 6 DELFT

TECHN. HOOGESCHOOL

Aangezien uit de circulaire van den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen van 2 Juni 1925, No. 63 Kabinet betreffende feestbetoon en vrijaf geven op verjaardagen van leden van het Koninklijk Huis kan blijken, dat het de bedoeling is om op genoemde dagen na één uur geen colleges te geven, laboratoria en teekenzalen te sluiten en het personeel vrij te geven, heb ik aan de Hoogleraren en Lectoren verzocht deze gedragslijn, evenals vorige jaren, ook dit jaar te willen volgen.
K. SLUYTERMAN, *Rector Magnificus*.

De Voorzitter van de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het ingenieurs-examen voor civiel-ingenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Juni 1929, zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 10 Mei 1929 bij den Secretaris van de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde, Prof. Ir. W. Schermerhorn.

De aangifte kan niet geschieden, voordat de krachtens artikel 127 der Hooger-onderwijswet voor de toelating tot het examen gevorderde som ten bedrage van f 60.— is betaald.

Betaling wordt gevorderd:

- 1e. indien men het ingenieurs-examen wenscht af te leggen voor de eerste maal;
- 2e. indien men het ingenieurs-examen wenscht af te leggen na reeds tweemaal te zijn afgewezen.

De betaling kan uitsluitend geschieden door storting of overschrijving op postrekening No. 44248 (Technische Hoogeschool, College-, inschrijvings- en examengelden) onder vermelding van de reden der storting of overschrijving.

Wie zich voor het examen heeft aangegeven en daaraan niet of slechts gedeeltelijk deelneemt, wordt als afgewezen beschouwd. Formulieren voor de aanmelding, zoomede stortingsbewijzen voor examengeld zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

De voorzitter van de Afdeeling der Bouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat de Afdeeling haar bemiddeling wil verlenen tot plaatsing als buitengewoon opzichter bij gemeentewerken aan studenten, die

- 1e. zich daartoe vóór 6 Mei a.s. schriftelijk aanmelden bij den Secretaris der Afdeeling, Oude Delft 89;
- 2e. naar het oordeel der Afdeeling voor een plaatsing in aanmerking kunnen worden gebracht;
- 3e. zich verbinden (onvoorziene omstandigheden voorbehouden) de door de Afdeeling aan te wijzen plaatsen in te nemen;
- 4e. zich verplichten, den termijn gedurende welken zij zich beschikbaar stellen, bij den aanvraag te vermelden, voor welken termijn zij zich dan ook gebonden dienen te achten;
- 5e. zich bereid verklaren te voldoen aan de voorwaarden en bepalingen, welke de Afdeeling in het belang van den goeden gang van zaken meent te moeten stellen.

Aan de plaatsing als buitengewoon opzichter bij gemeentewerken is geen vergoeding verbonden.

De voorzitter voornoemd,
R. L. A. SCHOEMAKER.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Bouwe Bölger, werktuigkundig ingenieur, op Maandag den 29sten April 1929, des namiddags van drie tot vier uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. dr. J. H. Valckenier Kips.

De titel van het proefschrift is: „Organisatorische verhoudingen tusschen werkgevers en arbeiders”.

T. K. L. SLUYTERMAN, *Rector Magnificus*.

De promotie tot doctor in de technische wetenschap van den heer Ir. J. J. Koch op 17 dezer geschiedde „met lof”.

Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman maakt bekend, dat de colleges Chemische Technologie (B. O.) Rietsuiker op Woensdag 17 April a.s. 10—11 uur zullen worden hervat.

Prof. ir. J. A. Bakker, maakt bekend, dat het college schuifspanningen op Vrijdag 19 April 1929, van 10—11 uur, voor B vervalt.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Scheepsbouwkundig ingenieur: G. A. Sellmeyer.

Geslaagd voor het kandidaats-examen voor Civiel-ingenieur: P. W. van der Wissel.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch ingenieur: H. L. ten Cate.

VAKVEREENIGINGEN

Civiel en Bouwkundig Stud.-Gezelschap „Practische Studie”.

Excursie naar Amsterdam op Woensdag 1 Mei. Bezichtigd zullen worden een brug voor de Zijlstraat en twee in aanbouw zijnde bascule bruggen op het Nassaplein.

Inleidend college van Prof. N. C. Kist op 1 Mei van 11—12. Vertrek naar Amsterdam 13.18 uit Delft. Onkosten f 4.25, te voldoen bij Righarts. De intekenlijst ligt op de wachtkamer van het gebouw voor Weg- en Waterbouwkunde, en sluit Zaterdag 27 April.

Namens het Bestuur:

G. C. VAN WAGENINGEN.

S. G. „WILLIAM FROUDE”.

Lezing met lichtbeelden door den heer A. v. Donkelaar op Woensdag 1 Mei a.s. om 20 uur in zaal 323 van het gebouw voor W. en S. Onderwerp: Werfinrichtingen.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

A. R. Blok, Voorzitter.
D. Cornelissen, Sec.-Penningm. (v. h. k. s. 16).
B. H. Wolf, Commissaris.

REPETITOREN

ELECTROTECHNIEK voor E, C, W & S bij Ir. W. de Boer, Juliana-laan 8, Delft.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mander-sloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen.

TOEGEPASTE MECHANICA voor E. W. S. en M. bij Ir. J. J. Koch, ass. T. H. Hugo de Grootstraat 79, Tel. 330, Delft.

THEORETISCHE MECHANICA, KINEMATICA EN TOEGEPASTE MECHANICA bij Ir. R. J. Legger, ass. T.H. Toegep. Mech., Rotterdamse weg 9, Delft.

LANDMETEN, WATERPASSEN, KL. VIERKANTEN bij Ir. E. W. A. Staring, Primulastraat 34, Den Haag.

STAATSRECHT EN ADMINISTRATIEFRECHT bij Mr. H. P. Bennowitz, Binnenwatersloot 35, Tel. 1189, Delft.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL.VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar R. K. Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Alexanderlaan 5 te Rijswijk (Z.-H.)

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel” Hippolytusbuurt 6, Tel. 160

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

HET PERPETUUM MOBILE.

Zwart was de nacht, zwart waren de somber-rijzende reuzen-boomen, zwart was het woelig wentelende water, waarop geen tinteling vergeleed, — en zwart was het in mijn ziel.

De gedachten stoven door mijn geest met ongekende snelheid. En tusschen die gedachten weefde zich een wantrouwen, dat zich vaster hechtte in mijn moede hersenen, naarmate de wind feller floot tusschen de kale, natte stammen achter mij, heftiger wirrelde in de afgerukte bladerenmassa's op den grond en jachtiger de wolkenflarden deed slieren langs den wilden hemel.

Het was een wantrouwen jegens mijzelf. Een wantrouwen jegens de wereld. Felle, schichtige flitsen schoten als bliksemstralen heen en weer; onberekenbaar en hard. Zijge schaamte-schimmen doemden op en verschuifden naar den achtergrond.

De nacht was wél in gruwzame harmonie met mijn ziel.

En zooals ieder klein, hulpeloos dier troost en sterkte gaat zoeken, zoo zocht ik, en zocht lang.

Door der dingen loop gebeurde het, dat ik vinden zou.

Klein, nietig glom het zwakke licht op het eiland.

Ik wist het, daar woonde de kluizenaar. Maar niet aan hem had ik gedacht. Toch voelde ik nu een felle begeerte met den man te spreken. Nu, op dezen stormachtigen avond.

Ik stapte in het bootje, dat telkens weer door den verwoeden golfslag werd teruggeslagen tegen den steiger en greep de riemen.

God, wat een overtocht! Mijn ontvelde handen gloeiden; mijn slapen bonsden en tappelings gutste het zweet langs mijn voorhoofd.

Op het eiland zag ik het groote huis met den hoogen muur, waarbinnen al het wonderlijke, het geheimzinnige van den kluizenaar. Datgene wat niemand wist, en niemand ooit weten zou. Niemand? Ha! Vanavond zou ik zijn drempel overschrijden, zou mijn oog zijn stil geheim ontdekken.

Het rommelde dof, en onheilspellend, toen ik den zwaren klopper vallen liet.

Ik luisterde.

Slechts het kermend geloei van den wervelenden wind was het antwoord op mijn kloppen.

Toen, ik hoorde het wyl de storm éven luwde, slifferden schuifelstappen door den gang en werd, breed, de deur geopend.

Ik stond tegenover een kleinen man; lang, dun, grijs haar wapperde op zijn schedel; zijn gezicht was ingevallen, zijn huid was ruw en gerimpeld. Een wijde, roode mantel omhulde zijn leden; breed uithangend, met lange mouwen. Zijn gelaat stond vriendelijk.

Hij lachte zelfs, en noodde mij met de hand om binnen te komen. „Jonge vriend”, zeide hij met een stem, die sonoor wégrolde in den langen gang, jonge vriend, gij zijt welkom. Ongetwijfeld zoekt gij hier onderdak voor het heftige noodweer buiten. Gij treft het, mijn haardvuur is nog aan, en warm is mijn kamer. Treedt binnen en gedraag U alsof gij thuis waart.”

Hij opende een deur, waaruit terstond een groote zwarte kater sprong, die kronkellijvend naar mij toe kwam, en kopjes gaf.

„Vergeef mij, Vader”, antwoordde ik devoot, en voelde mijn stem beven, „het waren niet de elementen, die mij hierheen joegen en deden aankloppen aan Uw deur. Het was mijn ziel, Vader, waarover ik met U spreken wilde. Mijn ziel, die maar niet rustig wezen wil vannacht.”

Een verhelderend lachje kwam op zijn uitgeteerd gelaat. En vriendelijk blikten zijn oogen, toen hij sprak:

„Zoo kom dan. Gij zijt de eerste vreemdeling die dezen drempel overschreden heeft. Gij zult de eerste zijn, wiens ziel ik redder zal.”

Wij stapten binnen.

Het was een kleine, lage kamer. In de ouderwetsche schouw, smeulde een kwijnend houtvuur. In een hoek van het vertrek stond een lange tafel, waarop het grillig flakkerend licht van het vuur geschitter tooverde van bol-buikige bokalen. Een klein venster glas-in-lood was in den wand. Rechts van den haard, stond, haast onzichtbaar in het half duister, een klein skelet.

De witte hand van den kluizenaar wees mij een lagen stoel.

„Ik weet niet”, sprak hij, „hoe men handelt in de wereld buiten mijn eiland. Maar ik verdiep mij in de quintessens van de dingen, ik daal af tot het ruwelementaire; en zoo in uw geval, ik zoek de eerste ziel, sinds s' menschen wording, die waard is om beschouwd te worden, en trek parallellen tusschen haar en de uwe.”

Ik sloeg hem nauwlettend gade. Het was voor het eerst, dat ik problemen op deze wijze hoorde oplossen.

„Is het dan geen bezwaar”, vroeg ik, „die ziel te vinden?”

Er kwam een verheugde trek op zijn gezicht. „Hier”, riep hij

uit, „is het bewijs van de absolute onmacht van uwe hedendaagsche wetenschappen. Gij hebt die ziel over het hoofd gezien! Welnu. Ik vond haar. En op grond hiervan beweert ik, dat mijn wetenschap hooger staat dan de uwe!”

„Maar onze ingewikkelde machines, de enorme gebouwen, . . .” waagde ik te zeggen.

Hij lachte hoonend en stak een trillende wijsvinger uit naar het skelet. „Die man daar!” riep hij, „bedoel ik. Dàar staat de bezitter van de ziel, die werkelijk de éérste ziel genoemd kan worden.”

De kater stond op van zijn zitplaats voor het vuur, kromde elegant den rug, en sprong weg in het duister.

„Michael Scott”, fluisterde de kluizenaar zachtjes, „de toovenaar van Frederik II. Ah! Jullie vergaten hem, jullie miskenden zijn genie, en verwierpen zijn theoriën. Zijn nagedachtenis werd verguist. Ja, de blinde Dante plaatste hem in den achtsten martelcirkel van zijn vermaledijde Hel!”

Heesch had zijn stem geklonken; de lange, beenige vingers klauwden in de lucht. Zijn oogen stonden hard, zijn lippen trilden.

Zenuwachtig greep hij een dik boek, dat op den tafel lag, streek, met zijn wijde mouw het stof er af, en frommelde aan de gele, half vergane bladzijden.

„Hier”, hijgde hij, en toonde mij een relaas, dat geschreven was met hakige hand. „Hier staat een van de vele vindingen van den toovenaar Scott. Hebt gij het reeds gevonden, met uw moderne wetenschap, dat eeuwig-onbereikbare, dat hevig-nagejaagde Perpetuum Mobile?”

„Het bestaat niet”, stooft ik op, klaar om mijn verlichte eeuw tot het uiterste te verdedigen, „zoo iets kan niet bestaan. Althans niet in praktijk . . .”

Weer hoonlachte de oude. Een felle sarcastische lach, die onheilspellend krijschte door de duistere kamer.

„Ga mee!” riep hij uit. „Ik zal het U toonen, mijn kostelijk geheim. Michael Scott zal in eere hersteld worden.”

Hij nam een sierlijke kandelaar en ontstak de kaars. Toen opende hij een deur, die ik in het donker nog niet ontdekt had en daalde langs een smalle steenen wenteltrap naar beneden. Groote, grauwe spinnewebben hingen in de hoeken. Mossen en schimmels bedekten den muur.

De oude man hield stil voor een zwaar beslagen deur. Hij haalde een langen sleutel te voorschijn en ik hoorde geklik van metaal.

Toen uitte ik een kreet van verbazing. Wij stonden in een groote zaal. Grillige gestalten, geschapen door den flakkerenden kaars van mijn metgezel, gleden onhoorbaar langs de wanden. Een sombere vleermuis, gewekt door het wankel licht, wickte geruischloos naar een donkeren hoek. In het midden van de zaal was een put.

„Dit is mijn Perpetuum Mobile”, zeide de oude man. „Het staal, waarvan deze put gemaakt is (let wel, een groene kleur!) werd mij uit het boek, dat Michael Scott geschreven heeft, en dat ik vond bij het openen van zijn doodskist. Het is onsmeltbaar; en bovendien, geleidt geen warmte.”

„Onsmeltbaar staal . . .” Ik voelde dat mijn verwondering zijn vreugde wekte.

„Ik zal U het geheim vertellen”, zeide hij plechtig, „maar eerst zult gij het Perpetuum Mobile aanschouwen, hetwelk gij voor onbestaanbaar verklaardet. Deze put is een buis, die loopt dwars door de aarde, en tusschen wier koude wanden een groote stalen bal, afwisselend daalt en rijst. Ik liet hem vallen hier, en door den sterken kracht, die hem trok naar het middelpunt, viel hij steeds sneller, viel dóór het midden van den aardbol en steeg toen traag en trager naar het einde van de buis. En weer trok de kracht hem terug en voerde hem naar mij. Zoo valt en stijgt de bal nu reeds een eeuw. Mij vergaten tijd en menschen, die mij vreezen, en niets weten van hetgeen gij ziet.”

„Het is geweldig”, mompelde ik zacht.

„Gij treft het bovendien”, fluisterde de man weer, met een koortsglans in zijn oogen. Hij haalde een zandlooper uit zijn zak, en keek erop. „Het is de tijd, dat hier de bal moet komen. Uw ooren zijn nog jong. Een zacht gesis verkondigt ons zijn komst. Spreek, hoort gij iets?”

De zwarte kater was op den rand van de put gesprongen en kromde zich behagelijk. Maar was het zijn spinnen dat mijn oor trof?

Een suizend geluid steeg uit de put, verscherpte en werd hooger. De kat keek kwaad en krabde met zijn nagels, die glibden op het gladde staal. Toen gleed het lenig dier, een sombere flits gelijk, den staart omhoog, met fellen krijsch, de put in.

Een kreet van angst, gekruid met wilden waanzin, ontsnapte aan de borst van hem, die krom-gebogen, naast mij stond en luisterde.

En toen, een roode vlam sloeg pijnlijk langs mijn oogen (ik greep: te laat!); heel kort, maar heel intens sneed de smart toen door mijn ziel: het groote geheim van het onsmeltbaar staal was met den kluizenaar verdwenen in de buis. De kaars was uit, en een diepe duisternis kroop rond mij. Het fluitend geluid verzwakte, kwijnende weg. Arme kluizenaar! Ook zijn Perpetuum Mobile was onbestaanbaar. Eeuwenlang zou hij mede rijzen en dalen, verbrijzeld en gebroken. Totdat eens, wanneer zijn rooden mantel vergaan zal zijn tot stof, zijn beenderen dor zullen zijn en schraller dan die van Michael Scott, de bal zal rusten in het middelpunt der aarde; overwonnen, en vernietigend de trotsche idee, door wreedte wrijving.

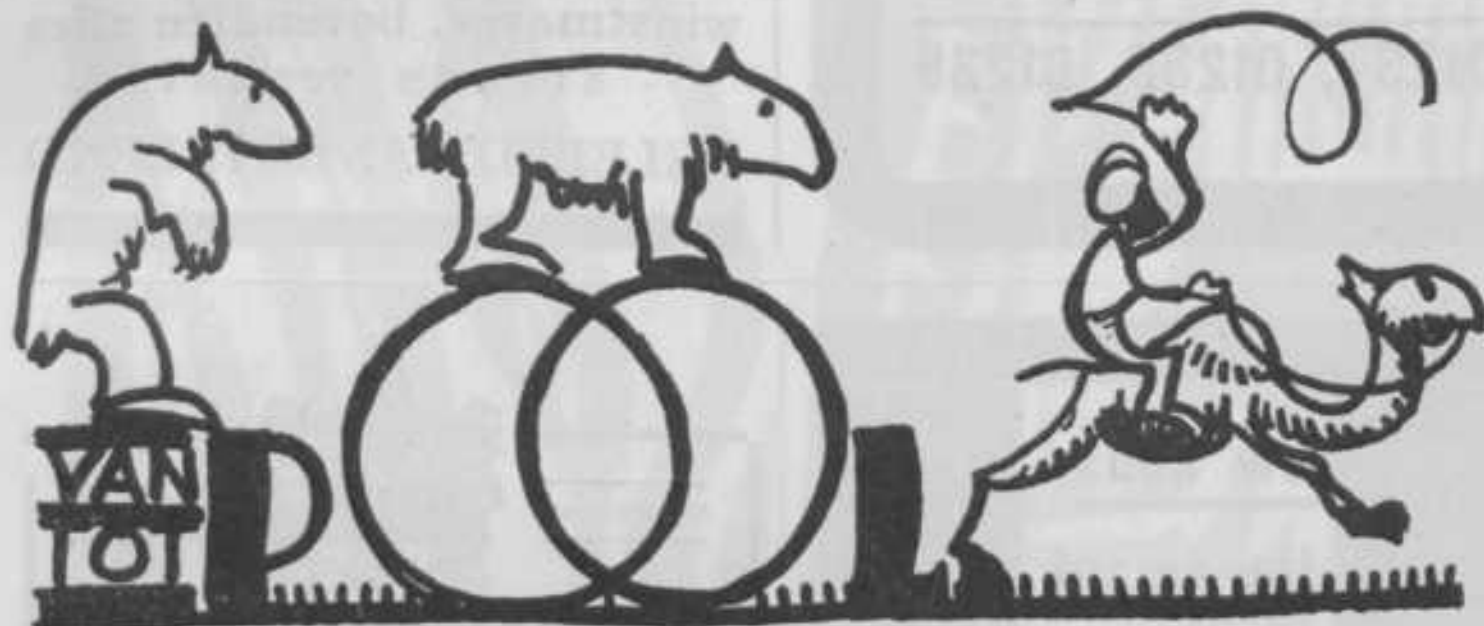
Ik sloop naar den muur en tastte met mijn handen langs den wand. Wel vond ik zijg-zachte spinnenwebben, en spinnen-zelf, met lange pooten en dikke, bolle lijven. Ook vele schimmelpianten, weekvochtig, — maar niet de deur. Totdat ten slot mijn hand de knop greep. Een siddering ging door mijn lichaam. Geheimzinnig, angstig, gelek nu plotseling de zaal. Ik rukte, trok, en langzaam ging de deur open.

Het vuur gloeide nog. Bleek glom het grijnzende skelet. Een oogenblik aarzelde ik. Maar een zwoele benauwdheid overweldigde mij. Ik rende naar buiten en sprong in de boot.

De nacht was rustig. De lucht was blauw en helder, en blonk van sterrelucht. Het meer lag roerloos, glinsterend met matten schijn. Uit de bosschen klonk een klaterende kreet, van late vogel.

In mijn ziel welde op een zilveren klaarte. Nog eenmaal keek ik om, en zag het huis, de muur, — groot, machtig en massief. Ik roeide naar den wal.

M. C.

DE VLUCHT DOOR HET WATER.

Onder het verstrijken der marteling begon de avond te vallen. Geheimzinnige dwaallichtjes verschenen op de rivier en vingden hun onzekere tochten over de ongewisse baren aan.

Het lichaam van Bisontail hing langzamerhand als een rauwe vleeschmassa aan den martelpaal, maar zijn twee vurige adelaars-oogen keken nog even strijdlustig uit het trotsche hoofd en maten vol onuitsprekelijke minachting de overmachtige vijand.

Men had, om hem den mond te snoeren deze met regenwormen en naakte slakken volgestopt, die hierin lustig bleven rondkruipen en zoo nu en dan uit zijn beide neusgaten te voorschijn kropen.

Het groote aanpassingsvermogen van onzen woudlooper echter, deed hem hiervan niet den minsten hinder ondervinden. Het wonderlijke in hem was, dat hij alle eigenschappen van zijn voorouders in zich vereenigde, en een van zijn amfibische atavismen was dan ook om door huidademhaling in zijn zuurstofbehoefte te voorzien.

De Indianen, zoo langzamerhand vermoeid van de vele martelingen, bleken zich geheel vergist te hebben toen zij dachten, dat hun wormenprop niet alleen de verwenschingen, maar ook het leven van hun gevangene zouden vernietigen.

Een dichte kring van Roodhuiden stond om het rookende slachtoffer. Duistere lusten waren in hen ontwaakt en de vrouwen heupwiegden op de maat der zwaaiende lekkende vlammen.

Toen gebeurde er iets wonderlijks.

De martelpaal, die totnutoe stil had gestaan en als een sombere doodenmast roerloos had afgestoken tegen den inktzwarten hemel,

begon plotseling mee te wiegen op de maat der vlammen en beschreef steeds vreemder zwenkingen en bochten door de lucht.

De Groote Geest!! gilde een oude vrouw, en op den grond lag de Indianenstam bijtend in de aarde ten teeken van onderwerping.

Niemand waagde het op te zien, alleen de oude Medicijnman loerde naar den paal met angstig knipperend oog, tallooze gebeden kwijlprevelend en zijn handen tot bloedens toe stukknijpend om zijn amuletten.

Wat hij zag en hoorde beschreef hij later als de ondergang der wereld.

Nadat de zwenkingen steeds vreemder en wilder waren geworden, was de paal langzamerhand gaan zakken met al de totems, die kwaadaardig tegen hem schenen te grijnslachen.

Een onderaardsch gerommel allengs overgaand in een helsch gesis scheen uit het binnenste der aarde te komen.

Dikke vettig zwarte rookwolken omhulden den paal en verduisterden den hemel.

En toen de walm optrok waren martelpaal en Bisontail verdwenen.

Een groot zwart gat in de aarde grijnsde de Indianen echter tegen, als een poort naar de onderwereld. Gillend en amok makend liepen zij heen en weer, gefascineerd door dit somber demonische oog, enkelen werden mataklop en wierpen zich erin.

Spoedig volgde een heele schaar, zij stierven den massadood begeleid door het dof geplons en gereutel der stervenden.

Wat was intusschen de oorzaak van deze vreemde gebeurtenissen, waarvan de schrikmare weldra van wigwam tot wigwam zou vliegen en jarenlang het onderwerp blijven, waarover men slechts fluisterend zou spreken aan de groote kampvuren.

Grizzlyfoot had, zoodra hij door de edelmoedige daad van zijn prairiemakker in de takken der woudreuzen was geslingerd, waardoor hij aan een pijnlijken dood ontsnapte, dadelijk plannen gesmeed om Bisontail op roemruchtige wijze te redden en tevens den levensdraad af te snijden van een troep der waterzuchtige roode honden.

„Coyottes!” had hij gesist in machteloze woede, „levend zal ik je villen en je bloederig lillende lichamen te vreten geven aan de roode boschmieren.”

Na deze verwensching had hij zich merkbaar opgelucht gevoeld en hij was onder de beschutting van den nacht naar het kamp geslopen om hier den toestand te verkennen. Zijn nooit falende intuïtie had hem de plaats aangewezen, waar de folterpaal zou worden opgesteld en dadelijk was hij begonnen vanuit de Mississipi een onderaardsche gang te graven om zodoende de plaats der terechtstelling te ondermijnen.

Als goed psycholoog had hij gespeculeerd op de hypnotische invloed, die natuurwonderen op het ontvankelijk Indianengemoed hebben, en dadelijk na de ontvoering van Bisontail had hij gang en gat met water laten vollopen met het reeds bekende gevolg.

Het frissche rivierwater had Bisontail spoedig afgekoeld en hem zijn aloude veerkracht teruggegeven.

Op aanraden van Grizzlyfoot gingen beiden naar de Mormonenstad om te kuren in het Groote Zoutmeer, waardoor zij wel weer spoedig dorstig zullen worden naar nieuwe nog roemrijker avonturen.

Einde van het Eerste Boek.

BLS.

ARTISTIEKE
BLOEMBINDERIJ

„FLORAL ART”

FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
TELEF. 980 - POSTGIRO 121830

Orange 2 ct

Rouge 3 ct

Bleu 2½ ct

Vert 3½ ct

UW ADRES voor
SIGAREN EN
SIGARETTEN
is ALLEEN

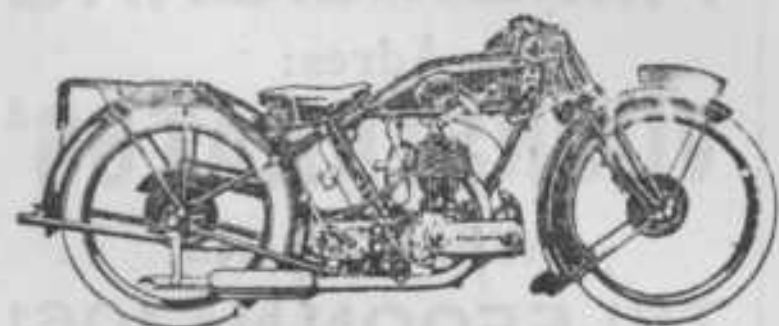
**Sigarenmagazijn
ARENA**

Binnenwatersloot 32

Wij noteeren voor onze sigaretten de laagste prijzen.
Doozen van 50 en 100 stuks
steeds voorradig.

Import Sigaretten en
Sigaren uit de klas fabrieken

Uitgebreide
Postzegelhandel.

RALEIGH

VANAF £ 575

MARTENS & ZOON

OUDE DELFT 176 - TELEFOON 958

Uw adres voor Luxe Autos'

Garage L. v. d. WERF

Nieuwe Langendijk 65-65a - Tel. 985

Fa. W. Bossard

Uw adres voor
KOFFERS
LEDERWAREN
SPORTARTIKELEN
EN ALLES
VOOR UW HONDEN
Reparatie-inrichting

NOORDEINDE
HOEK KOLK Tel. 953

1ste Rotterdamse
Maatschappij van verzekering tegen ongevallen

**Ongevallen-,
Automobiel- en
Motorrijwiel-
Verzekering.**

GEVESTIGD TE ROTTERDAM

Boompjes 8c - Tel. 01237, 01238, 01239

H. O. SLOK Azn.

Choorstraat 23 - Tel. 1116
Oosteinde 25

De Geldersche winkel
levert u zeer fijne
kwaliteiten !!!!

Fijne vleeschwaren, Roomboter
Melange - Kaas - Eieren en
Comestibles voor zeer billijke
prijzen.

Omzet groot, minimum
winstmarge, bovendien alles
steeds versch!

BELEEFD AANBEVELEND

J. STOLK

v. h. Firma L. H. van Dop
Hippolytusbuurt 10
Telefoon 159 - Delft

Aardappelen,
Groenten, Binnen-
en Buitenlandsche
Vruchten

Fruitmanden**VEEL GELD
ontvangt U**

voor net gedragen
Heerenkleeding, Meu-
belen, Curiositeiten,
enz. enz.

Heeft U dus iets te
verkoopen?

Ontbiedt dan de bekende
HERMAN NORDEN
Noordeinde 122 - Tel. 11795
DEN HAAG

Uw keus

Uw smaak

Uw belang

Uw voordeel

VINDT U BIJ

'T PRINSENHOF

SCHOOLSTRAAT 12
TELEFOON 1305

Wij garandeeren U naast
prima kwaliteiten, steeds
versche artikelen tegen
concurrerende prijzen.

CONFISEUR PATISSIER
CUISINIER GLACIER

J. J. VANGILS
FA. GUSSENHOVEN
Binnenw. sl. 30 Delfg. weg. 5
Telef. no. 18 Telef. no. 295

Zoute Krakelingen
(spec.) Stengels, pal-
miers, bollen enz.

Tartin Chestre
en andere kaaskoekjes
Hollandsche Wafels

„Au Condor“

Plein 8
Den Haag

Het eerste huis voor
Import Sigaren,
Sigaretten en
Tabakken

**Delftsche
Fotohandel**

Fred. Alex Albers - Peperstraat 15

Groote sorteering CAMERA'S
— tegen laagste prijzen —
Ontwikkelen en afdrukken
— tegen billijk tarief —

Vakkundige behandeling

**Heineken's
het
meest
getapte
BIER**

Hoofdagent,
J. T. POST.

C. P. Tonino

Markt 43

Prachtige sorteering

Tafelzilver

GROOTE KEUZE

RINGEN

Specialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN

J. SCHILLING

KLEERMAKER

LAAN VAN OVERVEST 5

DELFT

TELEFOON 557

BEVEELT ZICH
BELEEFD AAN

FRED. J. 'T HART

OUDE DELFT 88

TELEFOON 678

**DE NIEUWSTE
DANSMUZIEK**

op

gramfoonplaat
en bladmuziek

Agentschap:

„His Masters Voice“

Onderget. sinds 5 jaar naar
volle tevredenheid DE Meu-
bel-Leverancier der D. S. S.
„Phoenix“ beveelt zich be-
leefd bij H. H. Studenten aan
voor reparaties en nieuw
levering van alle soorten
Meubelen. — Vraagt prijs
welke door mij billijk bere-
kend wordt.

F.M.D.v.d.GAAG

Adres:

VOORSTRAAT 66^A
werkplaats

TELEFOON No. 1061
of PIET HEINSTRAT 82

D

L. D. MEINEMA
ADVOCATEN VOOR
STUDENTENVEREENIGINGEN IN
EENIGE UREN GEREED
TELEFON 160

OPDRICHTING
H. KES TAK NIEU
DE STAD
A. M. STEIJER
DE NUN ANNO 1900

van der Maatschappij
Nederland
Binnen de
indische bezittingen
SPORRELIJKE KAAP
A. M. STEIJER
KONINKRIJK

SOLIEMANS
BUTENWATERSLOOT 23
DELFT

TELEFOON N° 144
HANDEL
IN
BRANDSTOFFEN

FIRMA C. H. POOT - Woninginrichting - BRAB. TURFMARKT 21-23

LATELIER
ODYK

VOOR FOTO'S

VLAMING/TR. 50
TEL. 1060

N. VENEMA
HEEREN- EN DAMES-
KLEEDERMAKER
BONTWERKER
HOOGEWAL 4
TELEFOON 13126
DEN HAAG

SPECIAAL
ENGELSCH
STOFFEN

**PAARDRIJDEN,
DE SPORT DIE JONG HOUDT**

Geen gezonder en
aangenamer sport dan deze; reeds
de lessen zijn een genot

Wensch U op goede paarden in ruime
moderne manèges vakkundig en aange-
naam onderricht in paardrijden tegen
uiterst billijke prijzen, wendt U dan tot
een der onderstaande manèges.
Bij aanmelding van grootere rijclubs
gereduceerde prijzen

ROTTERDAM: Tuindersstraat 115, Tel. 50207
SCHEVENINGEN: Oranje Manège, Alkmaarsche-
straat 22, Telefoon No. 52924
HAARLEM: Linnaeuslaan 21, Tel. No. 10062

UW ADRES
voor HEEREN MODES is

Gebrs. GIESSEN
MARKT 30 - Filiaal WIJNHAVEN 13
OPGERICHT 1892

H.H. Studenten
eischt
op Uw wasch-
tafel een stukje
Lilienmilch-Seife
de beste zeep
ter verpleging der huid
Prijs per stuk f 0.25
Doos à 3 stuks f 0.70
Bonds-Drogisterij
N. VISSER
ASS. APOTHEKER
Breestraat 53 - Delft

BOEKHANDEL J. D. HEINECKEN
HIPPLYTUSBUURT 4 - DELFT - TELEFOON 634

Gaarne belast ik mij met de levering van:

STUDIEBOEKEN
TECHNISCHE TIJDSCHRIFTEN

Komt en ziet de groote voorraad boeken op alle
gebied en de fraaie sortering POSTPAPIER EN
CARTES DE CORRESPONDANCE. Vluggen en
accurate bediening. Uitgebreide Leesbibliotheek.

EET
HANHART'S
BROOD
met goud
bekroond

Spekslagerij
Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

B. VETH & CO
18 **B** 79
DELFT

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de
Delftsche Melkinrichting
DIRKLANGESTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

UITSLUITEND PRIMA KWALITEIT
Streng toezicht over de melk op
eigen laboratorium. Gerechtigd tot
het voeren van het Rijksbotermerk

Passagebureau
J. de Kuyser & Zonen
Oude Delft 229-231
Opgericht in 1822

Agenten van de
Rotterdamsche Lloyd
en de Maatschappij
„Nederland”.

Besprekt Uwe
Indische Passage bij ons.
SPOORBILJETTEN NAAR
:-: ALLE LANDEN. :-:

BRUKKERIJ
HIPPLYTUSBUURT 6
L. D. MEINEMA

CONVOCATIES VOOR
STUDENTENVEREENIGINGEN IN
EENIGE UREN GEREED
TELEFOON 160